

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/145/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3019200377
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3019200377.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: ESIN construction, a. s., IČO: 44 318 596, so sídlom Robotnícka 2779, 017 01 Považská Bystrica, zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o., IČO: 36 867 454, so sídlom Dvory 1932, 020 01 Púchov proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101528339/2019 zo dňa 21.06.2019, t a k t o

rozhodol:

Krajský súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/145/2019 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Dňa 23.08.2019 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101528339/2019 zo dňa 21.06.2019, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu Daňového úradu Trenčín č. 102389273/2018 zo dňa 28.11.2018, ktorým bol žalobcovi v zmysle § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. vyrubený rozdiel dane v sume 24.000,00 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2014.

2. Žalobca zároveň s podanou žalobou žiadal s poukazom na ustanovenie § 185 písm. a) SSP, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok, nakoľko je nepochybné, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného by žalobcovi hrozila závažná ujma spočívajúca v značenej finančnej škode, resp. možnosti ukončenia podnikateľskej činnosti žalobcu. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že jeho finančná a hospodárska situácia nie je priaznivá, keďže mu neboli uhradené pohľadávky v rámci realizácie veľkých stavebných projektov. Žalobca má nevysporiadané finančné nároky, disponuje nezaplatenou pohľadávkou vo výške neuhradeného zostatku presahujúceho sumu 331.000,00 eur s príslušenstvom, rovnako disponuje viacerými pohľadávkami na uvoľnenie zádržného po uplynutí záručnej doby, teda pohľadávkami už žalobcom vyfakturovanými, s ktorými vo svojich finančných výkazoch počítá, avšak ktorých splatnosť je viazaná na uplynutie záručných dôb jednotlivých diel, pričom tieto pohľadávky predstavujú sumu viac ako 1.000.000,00 eur. Zároveň s ohľadom na podnikateľské zameranie žalobcu, žalobca v období letných a jesenných mesiacov nevyhnutne potrebuje investovať finančný kapitál do financovania svojich projektov tak, aby mal recipročne z takejto podnikateľskej činnosti následne príjmy na financovanie svojich záväzkov. Žalobca poukázal na to, že má aj v dôsledku vyrubenej sumy rozdielu dane v sume 129.000,00 eur existenčné problémy, pričom okamžitú úhradu právoplatne vyrubenej dane objektívne nedokáže realizovať, keďže tohto času uhradza len nevyhnutné finančné náklady za účelom zachovania svojej prevádzky. Žalobca ďalej uviedol, že s ohľadom na nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia žalovaného bolo začaté daňové exekučné konanie o vymoženie sumy vyrubenej dane 129.000,00 eur, v príčinnej súvislosti s čím musel žalobca požiadať banku o uvoľnenie zablokovaných peňažných prostriedkov pre účely výplaty mzdy, nakoľko v prípade ich neuvoľnenia by neboli mzdy zamestnancom žalobcu vyplatené. V prípade, že by na podklade právoplatného rozhodnutia žalovaného daňové exekučné konanie pokračovalo ďalšie mesiace, táto skutočnosť by v spojení so zabezpečovacími a inkasnými úkonmi v daňovej exekúcií

zrejme definitívne znemožnila výkon podnikateľskej činnosti žalobcu, čoho právnou konzekvenciou by bol následný jej zánik z dôvodu nemožnosti financovania svojej činnosti a s tým spojený zánik viac ako 120 pracovných miest zamestnancov žalobcu, ako aj ďalších desiatok miest živnostníkov žalobcu. Žalobca dodal, že v rámci vedenej daňovej exekúcie má blokované oba slovenské bankové účty, pričom rezervovaná blokácia ďaleko presahuje výšku vyrubeneho rozdielu dane, keď blokácia presahuje sumu 150.000,00 eur. Žalobca v tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. februára 2013, č.k. II. ÚS 481/2012-27. Záverom žalobca uviedol, že nakoľko sa žalobou domáha, aby zákonnosť predmetného rozhodnutia a postupu žalovaného bola preskúmaná v riadnom zákonnom súdnom konaní, je v záujme ochrany práv žalobcu, aby súd nepripustil okamžitý výkon rozhodnutia žalovaného, v dôsledku ktorého môže a rozhodne vznikne žalobcovi závažná finančná ujma, a ktoré môže byť neskôr v konaní a v rozhodnutí súdu označené ako nezákonné. Žalobca v žalobe navyše dostatočne preukázal, že vecná správnosť a zákonnosť prvostupňového rozhodnutia a rozhodnutia žalovaného je minimálne sporná a žaloba rozhodne nie je podaná zjavne nedôvodná.

3. Žalovaný sa vo vyjadrení k žalobe vyjadril k jednotlivým žalobným námietkam žalobcu a podanú žalobu navrhol ako nedôvodnú zamietnuť. K návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe žalovaný uviedol, že nesúhlasí s priznaním odkladného účinku, nakoľko žalobca svoje tvrdenia o tom, že vykonateľnosťou rozhodnutia, ktorým bol vyrubený rozdiel dane za zdaňovacie obdobie júl 2014, mu hrozí závažná ujma, nepreukázal.

4. Podľa § 184 Správneho súdneho poriadku (ďalej SSP) podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

4.1. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

4.2. Podľa § 186 ods. 1, 2 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy. Odkladný účinok zaniká právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

5. V zmysle zhora citovaných zákonných ustanovení nie je nevyhnutné, aby žalobca preukázal, že ujma výkonom napadnutého rozhodnutia bezprostredne nastane, avšak vyžaduje sa preukázanie, že určitá reálna hrozba závažnej ujmy existuje. Priznanie odkladného účinku správnej žalobe má mať vzhľadom na povahu dôsledkov, t. j. zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia správneho orgánu, len výnimočný charakter, pričom musí byť žalobcom dostatočne zdôvodnené osobitými okolnosťami. Uplatňuje sa dispozičná zásada znamenajúca, že dôkazné bremeno nesie žalobca, ktorý je povinný súdu v podanej žiadosti primeraným spôsobom preukázať existenciu novej závažnej ujmy, ktorá musí vyplývať z konkrétnych dôkazov predložených žalobcom; nepostačuje len hypotetické tvrdenie o hrozacej ujme. Správny súd pri rozhodovaní berie do úvahy výnimočnosť zásahu do vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia správneho orgánu, pričom zároveň posudzuje mieru, akou predmetné rozhodnutie zasahuje do práv žalobcu, teda hodnotí intenzitu preukázanej ujmy, ktorú vykonanie napadnutého rozhodnutia prináša. Správny súd predovšetkým prihliada na to, že hrozba závažných následkov, na ktoré odkazuje ustanovenie § 185 písm. a) SSP, musí vyplývať nie zo všeobecných tvrdení žalobcu, ale z ním predložených konkrétnych dôkazov, ktoré by správny súd mohol vyhodnotiť.

6. V predmetnej veci je potrebné poukázať na to, že v návrhu žalobcu nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti a dôkazy, ktoré by preukazovali prítomnosť zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Návrh žalobcu v podstate len s poukázaním na ustanovenie § 185 písm. a) SSP s uvedením, že výkonom napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma spočívajúca v značnej finančnej škode, resp. možnosti ukončenia podnikateľskej činnosti žalobcu, nie je odôvodnený tak, ako to vyžaduje zákon. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje predovšetkým na to, že vznik

tvrdenej ujmy u žalobcu, ktorá by odôvodňovala priznanie odkladného účinku, musí byť v príčinnej súvislosti s výkonom rozhodnutia. Táto podmienka žalobcom nebola preukázaná. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby neslúži primárne na to, aby oddialil vykonateľnosť právoplatného rozhodnutia správneho orgánu v situáciách, kedy sa žalobca vlastnou podnikateľskou aktivitou dostal do nepriaznivej finančnej situácie. Napadnuté rozhodnutie žalovaného s týmto negatívnym hospodárskym výsledkom priamo nesúvisí a nemožno konštatovať, že nepriaznivá finančná situácia u žalobcu by bola spôsobená práve týmto rozhodnutím. Priznanie odkladného účinku tak logicky nemôže spôsobiť zlepšenie tejto situácie, resp. na druhej strane ani odvrátenie negatívnych dôsledkov hospodárenia u žalobcu. Rovnako nútený výkon rozhodnutia nie je bez ďalšieho dôvodom pre vyhovieť návrhu žalobcu. Pokiaľ ide o žalobcom predložené doklady, tieto sami o sebe nepreukazujú, že by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila žalobcovi závažná ujma, resp. iný vážny nenapraviteľný následok. Nezákonnosť a nesprávnosť napadnutých rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy je predmetom posúdenia súdom v rámci rozhodovania vo veci samej.

7. Správny súd vzhľadom na viazanosť dispozičnou zásadou, v zmysle ktorej je žalobca povinný v návrhu uviesť niektorý zo zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku žalobe a niektorý z týchto dôvodov aj preukázať, nemohol vyhovieť návrhu žalobcu a tento preto v súlade s ustanovením § 188 SSP zamietol, pričom s poukazom na uvedené sa otázkou rozporu priznania odkladného účinku s verejným záujmom nezaoberal.

8. Uznesenie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nie je prípustná (§ 439 ods. 2 písm. e) SSP).